

Къмъ обѣдъ се втурнаха въ кѣщи Стефко и Сашко, братчетата на Гошо, а следъ тѣхъ се занизаха единъ следъ другъ и чичовитѣ му момчета.

— Лельо Златке-е-е, направи ни суровачкитѣ, че на другитѣ деца сж вече готови, — се провикнаха тѣ още отъ двора.

— Сега ще станатъ и вашитѣ, — отвърна лелята отвжтре.

Децата нахълтаха въ стаята, заобиколиха леля си и ѝ подадоха дрѣновитѣ си прѣчки, които тя сръчно украсяваше и гиздѣше като млади булки.

— Гошо, я не се помайвай, ами си дай прѣчката, — подкани го Сашко.

— Знамъ си азъ работата, — отвърна Гошо и се усмихна многозначително.

Колко му се иска да измъкне отъ скривалището суровачката си! Едва се стърпѣ. Той припна къмъ кухнята, за да не направи тая глупостъ Баба Куна, обрашнена като воденичаръ, се е надвесила надъ софрата и точи баницата. Гошо надникна въ тепсията, дано забележи, кжде е парата. Дѣдо Спиро казва, че комуто се падне парата тая вечеръ, презъ цѣлата година ще му върви.

— Бѣгай отукъ, момченце, че виждашъ ли я? — посочи баба Куна точилката.

Гошо побѣгна навънъ и се запжти къмъ пѣрзалката. Спустина се два — три пжти съ шейната, побори се малко въ снѣга съ Пепо и пакъ се върна въ кѣщи. Леля Златка бѣше вече привършила съ суровачкитѣ, и малчуганитѣ доволни ги разглеждаха.

Гошо, вижъ колко сж хубави! — похвалиха се тѣ въ единъ гласъ.

Гошо погледна насмѣшливо накичениитѣ дрѣнови прѣчки. Леля Златка си устоя на обещанието. Ни една не бѣше като неговата.

Най-сетне мръкна. Сложиха голѣма трапеза и я покриха съ новата покривка, която постилатъ само въ тържествени случаи. Въ срѣдата поставиха баницата, а встрани разни ястия и плодове. На челното мѣсто седна дѣдо Спиро, а наоколо се наредиха синоветѣ, дѣщеритѣ и снахитѣ му. На другия край на масата се натѣкмиха децата. Дѣдо Спиро чете молитва и прикади. Следъ това завъртѣ тепсията съ баницата три пжти. Всѣки взе клина предъ себе си. Презъ това време Гошо се помоли въ ума си, да му се падне парата. Но не намѣри парата въ своя пай, а едно дрѣново клонче съ четири пжпки. Баба Куна каза, че то означава добра сполука. И то не е малко. Вечерята бѣше празнична и продължи до късно. Следъ това децата пукаха дрѣнови пжпки и играха на орѣхи. Много весело бѣше, и никой не се сѣти за сънъ.

